Mull jäi linna prunduiseni
Sell jäi wolme kuldo förmast
Ehk ta annaas neid nii eest
Lunastans nii laewa pest
Ei tema annud neid nii eest
Ega lunastand mind laewa pest
Nüid ütlen ei ole põjas naise armas
Naise armas käsa kallis
Põjas on armas haljas mõesa
Kannis kange pää habune
Kes päästab mehe põjast
Hõbu halli ratsutimehe

№ 69.

Tõjaks witma wardaasta
Tuld ja tõrwa taewaasta
Ikke peau mina minema
Ikke peau mina alema
Ikke peau ori olema
Ikke peau näud katte täitma
Orjat tõuda ostitakse
Waesel lapsel waddatakse
Kui es mind ei mudo widama
Kiwa sõnda kingitama.

№ 70.

Pöördi ahi pakku taha
Linalaka lee otte

Tuhkru tõa ussa otte
Waatan tõbi ussa augu
Tüdruk tunub tõdina
Wana naise wõõna
Minda tupa kutsuti
Isti alla aneti
Üs mull üja tõdaneksi
Mis mull üja tõadaneksi
Toodi kõlma naali leenta
Sibedamad linbi leenta
Tuu pääb ja püda persab
Persab pere wüsi pärast
Et olid halwad pere wüsid
Kõrbud mõtsid õõrednus
Päid lõksid nurna
Noolid pelgas
Seal jäi lunal pühkida
Ja jäi angil ahju aada.

№ 71.

Perenees peremehise
Perenaise naisukese
Nüid on atsas minu aasta
Nõhtud on minu nõdalid
Pais on lehtud kõik ja pääwad
Ostjuusi orjaji
Katsumusi pulasida